

[Ole Donner]

for regeringens hensigter med disse ændringer. Vi har ingen forståelse for, at regeringen med disse ændringer forsøger at begrænse det i forvejen hårdt ramte hyrevognserhverv.

Det er uforståeligt for Fremskridtspartiet, at der kommer et sådant forslag fra en borgerlig regering om at kunne inddrage en hyrevognsbevilling, såfremt bevillingshaveren skylder det offentlige over 50.000 kroner. Vi mener simpelt hen ikke, at forslaget er gennemtænkt – i hvert fald er det meget dårligt gennemtænkt. Hvis man tager det eksempel, at en bevillingsindehaver skylder det offentlige 60.000 kroner og der kommer en meddelelse om, at han ikke længere vil få lov til at beholde sin hyrevognsbevilling, hvad vil der så ske med en sådan mand? Han må omgående sælge sin taxa ved et tvangs salg, og det vil formentlig medføre, at han får et endnu større tab. Han vil så stå uden indtægt, og han er formodentlig ikke medlem af en a-kasse. Det vil sige, at han havner på bistandskontoret. Og hvad får det offentlige ud af det? Jo, de får det ud af det, at de får ødelagt hans forretning, han skylder stadig de 60.000, nu skylder han måske lige så meget eller mere til autoforhandleren, fordi han måtte sælge sin taxa på tvangs salg.

Men så kommer han selvfølgelig på bistands hjælp, som er noget mindre end det, han ellers kunne køre ind med sin forretning, og så har det offentlige mulighed for, efter at man har trukket skat, at tilbageholde 15 pct. af de offentlige ydelser fra bistandskontoret. Jeg vil tro, at det svarer til måske en tredjedel eller en fjerdedel af de renter og afdrag af inkassoomkostningerne, der yderligere kommer på. Det vil sige, at man intet får ud af det. Vi er meget bekymrede over, at et sådant forslag kan komme fra en borgerlig regering.

Det næste forslag, som vi kunne forvente at regeringen ville komme med, når man går så langt som her, ville være, at man siger til en taxavognmand, der f.eks. skylder over 25.000 kr.: Nu må du ikke længere tjene penge ved at have en tagreklame på din taxa. Nu skal der stå: »Jeg skylder det offentlige over 25.000 kr., og jeg er på vej til at miste min bevilling.« Så ville alle og enhver vide, at nu varede det ikke længe, inden den pågældende hyrevognsvognmand ikke kunne køre længere. Man kunne

spørge: Hvad ville regeringen få ud af det? Fuldstændig det samme som i det netop nævnte tilfælde.

Vi må på det skarpeste tage afstand fra dette forslag, og det vil sige, at vi generelt ikke er særlig stemt for denne lovpakke. Vi mener, at der i flere tilfælde lægges op til et større bureaukrati uden synlige fordele, og vi er beskæmmede over, at et så stort flertal her i dette Ting tilsyneladende er indstillet på, at man skal stille borgerne i offentlig gabestok, fratage dem deres erhverv og indberette dem til et skyldnerkartotek, som alle og enhver har mulighed for at købe.

Hvis man gennemfører en sådan lovgivning, burde der laves tilsvarende regler for det flertal, de politikere, der i Folketinget lagde op til en finanslov med et milliardunderskud. Disse folketingsmedlemmer burde automatisk med det samme miste deres mandat, og stedfortræderen burde indkaldes. Det samme burde gælde i amts- og byråd; så ville der efter denne lovs vedtagelse ikke være mange borgmestre og amtsborgmestre tilbage i Danmark. Hvis man fremsætter et sådant forslag, står Fremskridtspartiet 100 pct. bag.

Duetoft (CD):

Efter disse sidste bemærkninger forstår jeg bedre, hvorfor Fremskridtspartiet så sjældent stemmer for en finanslov. De tør åbenbart ikke – man risikerer jo et eller andet.

Da vi lavede finanslovsaftalen i denne omgang og så, at restancerne var noget med 30 mia. kr. og det, man regnede med at kunne få ind, var nogle få hundrede millioner kroner, er det klart, at det gav stof til eftertanke, for det er et urimeligt misforhold. Sandheden er jo da også, at de fleste både i og uden for denne sal ønsker at gøre noget ved restancerne. Det er en lille gruppe mennesker, som udnytter systemet, og det er klart, at nogle af de ting, vi kan gribe til, lyder ubehagelige og vel i virkeligheden også er det, men som det er blevet sagt flere gange her i dag, drejer det sig jo om, at mennesker, der faktisk betaler det, de skal, ikke skal belastes, fordi nogle andre måske rider rundt på et misbrug.

Men vi må vel også erkende, at det bliver temmelig svært at få de 30 mia. kr., det drejer sig om, hjem, og derfor er det, vi taler om, vel